

Вз това време кат' онз тѣй мыслише
Пастырка-та сзсз тѣжбѣ пѣше

„Тѣж чьрнѣ земли члѣднѣ,

„Това мило мѣсто,

Сичка-та моя ѣ жалба

„Да похождамь често

„Азз са плачѣщ' утѣшавамь

„Что ѣ дръгом' жарко,

„Сз това тѣжбѣ умѣгчавамь,

„Тѣй ѣ мене слѣдко.

„Тѣга мене всегда мѣри;

„Жалость мене мѣчи;

„Сърдце-то ми тѣга гѣри,

„И да пѣжъ ѹчи.

„Некъ ма таа гора слѣша

„И ски птици нѣйны,

„Какво тѣжи мой-та дѣша

„И сърдце ми вѣхни!“

Звѣкз-тз на този гласз ахз! плачевный,

И плачз-тз ахз! горкый, тѣжный, жѣлный

Форнозово-то сърдце умѣлно,

Устрѣли чюкствително и силно,

Та па вз себе „О! боже мой“ рече:

„Какво са догоди ней и стѣче?

„И каква тазъ жалость прѣвелика

„Трѣва да ѣ нейна, и толика;